A 69/69 a

'S. H. LEAGUE'

No: 190] [September 1937.

പുരാതനവിശ്വാസവും ആധുനികശാസ്ത്രവും

Fr. J. K.

ACHARYA PALACKAL JEEVASS KENDRAM
LIBRARY
16742

In Commemoration
of the
Vatican "Press Exhibition"
by
The Very Rev. Fr. Anselm of St. Andrew
Fourth Definitor General
of the
Carmelite Order.

St. Joseph's Apostolic Seminary
Alwaye.

M/239.08
POR

NOTICE

JUBILEE SPECIAL REDUCTION FOR LIBRARIES.

പെ. ബ. റെക്ടറച്ചന്റെ ജൂബിലി പ്രമാണിച്ചു വായനശാലകൾക്കു പ്രത്യേകാനുകൂല്യങ്ങൾ.

ഈ സുവർണ്ണാവസരത്തെ പാഴാക്കരുതു്.

Avail yourselves of this golden opportunity

പകുതി വിലമാത്രം.

പെ. ബ. റെക്ടറച്ചന്റെ ശിഷ്യന്മാർക്കും, അവരുടെ മേൽനോട്ടത്തിലുള്ള വായനശാലകൾക്കും, ഇടവക വികാരികളുടെ മേൽനോട്ടത്തിൽ നടത്തപ്പെടുന്ന മറ്റു വായനശാലകൾക്കും, മാത്രമായിരിക്കും താഴെ കാണുന്ന ആനുകൂല്യങ്ങൾ.

ലീഗിൽനിന്നും പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിട്ടുള്ള പുസ്തകങ്ങൾ എല്ലാം ഓരോന്നിനും പ്പെടുന്ന ഒരു സെറിന് പകുതിവിലമാത്രം.

N. B. 1) തിരുഹൃദയാനുകരണത്തിന് 1രൂ. 6ണയും, വി. തോമസ മൂറിന്റെ 14ണയും മാത്രമായിട്ടേ കുറയുകയുള്ളൂ.

2) ഇംഗ്ലീഷ് പുസ്തകങ്ങളും, പ്രാർത്ഥനപ്പുസ്തകങ്ങളും ഇതിലുൾപ്പെടുന്നതല്ല.

3) ലീഗ് മാസികകൾ എടുക്കേണമെന്നു നിർബന്ധമില്ല. എടുക്കുന്നവർക്കു പകുതി വിലയ്ക്കു കൊടുക്കുന്നതാണു്.

Alwaye. Travancore.

പുരാതനവിശ്വാസവും ആധുനികശാസ്ത്രവും (*)

നാം ജീവിക്കുന്നതു് ദുർഗ്രഹങ്ങളും നിഗൂഢങ്ങളുമായ നിരവധി പ്രകൃതിരഹസ്യങ്ങളുടെ മധ്യേ ആണു്. പ്രതിദിനം നാം കാണുകയും കേൾക്കുകയും സ്പർശിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഓരോ വസ്തുവും, പരിശോധിക്കുംതോറും അജ്ഞേയമായ ഏതോ ഒന്നിൽ— നമ്മുടെ ബുദ്ധിക്കതീതമായ ഏതോ ഒരു രഹസ്യത്തിൽ ചെന്നവസാനിക്കുന്നതായി നമുക്കു് അനുഭവപ്പെടുന്നു. ഒരു പുല്ക്കൊടിയുടെ വളർച്ച, അതിന്റെ ചെറിയ ഇലയിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്ന ജീവചൈതന്യം, അഥവാ, ഒരു മണൽത്തരിയിൽ സംഘടിതമായിരിക്കുന്ന ശക്തിവിശേഷം ഇവയെല്ലാം സൂക്ഷ്മപരിശോധനയിൽ നമ്മെ സംഭ്രമിപ്പിക്കുന്ന വിസ്മയങ്ങൾ തന്നെയാണു്. മനശ്ശാസ്ത്രവും അധ്യാത്മവിദ്യയും ഇത്രമേൽ അഭിവൃദ്ധി പ്രാപിച്ചുകഴിഞ്ഞിട്ടും, സിരാമണ്ഡലത്തിന്റെ പ്രവർത്തനരീതി ഇത്രയൊക്കെ വിശദമായിത്തീർന്നിട്ടും, ഒരു കൈവിരൽ നാം ഇളക്കുന്നതു് എങ്ങനെയെന്നുള്ളതു ദുർഗ്രഹമായിട്ടുതന്നെയാണിരിക്കുന്നതു്. നമ്മുടെ ശരീരത്തിലേ ഒരോ അവയവത്തേയും തലച്ചോറുമായി ബന്ധിക്കുന്ന ഞരമ്പുകളുടെ ഗതി മനസ്സിലാക്കുന്നതിനു നമുക്കു സാധിക്കും; ശരിതന്നെ. എന്നാൽ, ഒരു ആധ്യാത്മികശക്തിയായ മനസ്സിന്റെ ഒരു നിശ്ചയം മൂർത്തവസ്തുവായ ശരീരത്തെ എപ്രകാരം ബാധിക്കുന്നു? ഇവരണ്ടും — മനസ്സും ശരീരവും— കൂട്ടിമുട്ടുന്നതു എവിടെവെച്ചു്? ഇത്യാദി പ്രശ്നങ്ങൾക്കു സമാധാനം കണ്ടുപിടിക്കുവാൻ താത്ത്വികന്മാരും ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരും, പ്ലേറോ മുതൽ ഹക്സ്ലി മുതലായവരുടെ കാലം

(*) Adapted from an article «The New Knowledge and the Old Faith» by the Rev. John A. O'brien Ph. D., published in «Our Sunday Visitor» Huntington, Indiana.

മുതൽ അക്ഷീണപരിശ്രമം ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നിട്ടും ഇതുവരെയാതൊരു ഫലവുമുണ്ടായിട്ടില്ല.

വാസ്തവത്തിൽ, ശാസ്ത്രത്തിന്റെ പുരോഗമനംകൊണ്ടു പ്രകൃതിരഹസ്യങ്ങളുടെ സംഖ്യ വർദ്ധിക്കുകയാണ് ചെയ്തിട്ടുള്ളത്. മനുഷ്യൻ പ്രകൃതിയുടെ രഹസ്യങ്ങളെ ആരായുവാൻ ആരംഭിച്ച അന്നു മുതൽ അജ്ഞാതങ്ങളായ പുതിയശക്തികൾ അവന്റെ മുമ്പിൽ ആവിർഭവിക്കുവാൻ തുടങ്ങി. ദുഷ്പ്രവേശങ്ങളായ ദുർഗ്ഗങ്ങൾ അവന്റെ മാർഗ്ഗത്തെ നിരോധിക്കുന്നതായി അവനു അനുഭവപ്പെട്ടു. ഗ്രഹിക്കുവാൻ സാധ്യമല്ലാത്ത പ്രശ്നങ്ങൾ സംഖ്യാതീതമായി വർദ്ധിക്കുന്നതും അജ്ഞാതമായ മണ്ഡലങ്ങളുടെ അതിർത്തികൾ അപ്രതീക്ഷിതമായവിധം വിസ്താരം പ്രാപിക്കുന്നതുംകണ്ട് അവൻ വിസ്മയിച്ചുപോയി. നമ്മുടെ പിതാമഹന്മാർക്കു ഭൂമി ചലനരഹിതമായ ഒരു ഗോളമായിരുന്നു. പരന്നുകിടക്കുന്ന ഭൂതലത്തുനിന്നുകൊണ്ടു നോക്കിയപ്പോൾ പ്രപഞ്ചം ഇന്നത്തെപ്പോലെ അത്ര വിസ്മയാവഹമായി അവർക്കു തോന്നിയില്ല. വിശ്വം മുഴുവന്റെയും കേന്ദ്രം ഭൂമിയാണെന്നും, സൂര്യൻ നിത്യവും തങ്ങൾക്കു പ്രകാശം തരുന്നതിനായി ഉദിച്ചുയരുകയാണെന്നും, നക്ഷത്രങ്ങൾ രാത്രിയുടെ അന്ധകാരത്തെ പരിഹരിക്കുന്നതിനായി ഓരോസ്ഥലത്തു കൊളുത്തിവയ്ക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ദീപങ്ങളാണെന്നും അവർ വിശ്വസിച്ചു. അവരുടെ അഭിപ്രായത്തിൽ ലോകസൃഷ്ടിനടന്നതു ക്രിസ്തുവിനു ഏതാണ്ടു അയിരം (നാലായിരമോ അയ്യായിരമോ) കൊല്ലത്തിനു മുമ്പുമാത്രമായിരുന്നു. ഓക്ക്സ്ഫോർഡിലെ കാനൻ ലൈറ്റ്ഫൂട്ട് (Canon Lightfoot). ബൈബിളിൽ കൊടുത്തിരിക്കുന്ന കാലഗണനയെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തി, മനുഷ്യൻ ഭൂമിയിൽ ആവിർഭൂതനായ സമയംകൃത്യമായി നിശ്ചയിച്ചുകളഞ്ഞു. ക്രിസ്തുവിനു ൪൦൰൪ സംവത്സരംമുമ്പ് ഒക്ടോബർമാസം ൨൩-ാം തീയതി രാവിലെ ഒമ്പതുമണിക്കു പരിശുദ്ധയുഗപത്രത്താൽ ആദ്യമനുഷ്യൻ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടുവെന്നുള്ള അഭിപ്രായമാണ് വിശ്വസിക്കുന്നത്.

അഗാധമായ ഒരു രഹസ്യം.

എന്നാൽ, ഇന്നത്തെ ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ പ്രപഞ്ചത്തിൽ പത്തിയെസ്സംബന്ധിച്ചു് കോടാകോടിവർഷങ്ങളുടെ കണക്കാണു് കൊണ്ടുവരുന്നതു്. എത്രകൂട്ടിയിട്ടും മതിയാകാഞ്ഞിട്ടു് ഒടുവിൽ, സംഖ്യകൊണ്ടു് നിർണ്ണയിക്കുവാനോ, മനസ്സുകൊണ്ടു് ഊഹിക്കുവാൻ പോലുമോ സാധ്യമല്ലാത്തവിധം അത്രപുരാതനമായ ഒരു കാലത്താണു് ഈ പ്രപഞ്ചം ഉരുവാക്കപ്പെട്ടതെന്നു അവർ അഭിപ്രായപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. സൂര്യചന്ദ്രാദിഗോളങ്ങളുടെ ഉൽപത്തി കുറെക്കുടെ ആധുനികമെങ്കിലും, അവയും നമ്മോ മണ്ഡലത്തിൽ പ്രകാശിച്ചുതുടങ്ങിയിട്ടു് അനേകകോടി സംവത്സരം കഴിഞ്ഞുവത്രേ. വിശ്വത്തിന്റെ വ്യാപ്തിയും, അതിലുള്ള വിവിധഗോളങ്ങളുടെ വലിപ്പവും മൻനിറുത്തി താരതമ്യം ചെയ്യുന്നതായാൽ നമ്മുടെ ഭൂമി ഏറ്റവും ചെറിയ ഒരു മണൽത്തരിയോളമേ ഉള്ളൂ. ഭൂമിയിൽ സഹസ്രകോടി സംവത്സരം മുമ്പുമുതൽ ജീവൻ ഓരോവിധത്തിലുള്ള പരിണാമങ്ങളെ പ്രാപിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. മനുഷ്യവംശം തന്നെയും ഒരു നൂറുകോടി സംവത്സരമായിക്കാണും പുരോഗതിക്കായി മത്സരിച്ചുതുടങ്ങിയിട്ടു്. ഇങ്ങനെയൊക്കെയാണു ചില ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ ഉദ്ഘോഷിക്കുന്നതു്. എന്നാൽ, എല്ലാവരും ഈ അഭിപ്രായം സ്വീകരിക്കുന്നില്ലെന്നുള്ളതു പ്രസ്താവയോഗ്യംതന്നെ. മനുഷ്യവംശത്തിന്റെ ചരിത്രം ക്രിസ്തുവിനുമുമ്പു് ഒരു പതിനായിരം സംവത്സരത്തിനപ്പുറം കടക്കുന്നതായി ലക്ഷ്യങ്ങൾകൊണ്ടു് തെളിയിക്കുവാൻ ഇതുവരെ ആർക്കും കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. ഇതിലും കുറഞ്ഞ ഒരു കാലമാണു് ശാസ്ത്രീയപര്യവേക്ഷണങ്ങളുടെ ഫലമായി നമുക്കു കിട്ടുന്നതു.

ചില ജ്യോതിശ്ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ പറയുന്നു, ഒരു നൂറുകോടി സംവത്സരത്തിനുമുമ്പു് ഭൂഗോളം മനുഷ്യർക്കു് അധിവാസയോഗ്യമായിരുന്നിരിക്കണമെന്നു്. അങ്ങനെ അല്ലായിരുന്നുവെന്നു് സമർത്ഥിക്കുന്നതിനു പര്യാപ്തമായ ന്യായങ്ങളൊന്നും

അവർ കാണുന്നില്ല. ശാസ്ത്രം എന്തെല്ലാം അറിവുകളാണ് ഭാവിയിൽ നമുക്ക നല്കുവാനിരിക്കുന്നത്! അനേകസഹസ്രം കൊല്ലങ്ങൾ കഴിയുമ്പോഴേക്കും, ഇപ്പോൾ ഊഹിക്കുവാൻപോലും സാധ്യമല്ലാത്ത എത്ര പുതിയ ലോകങ്ങളാണ് അനന്തര തലമുറകളുടെ ദൃഷ്ടിക്ക വിഷയമാകുവാൻ പോകുന്നത്! എന്നാൽ, ശാസ്ത്രത്തിൽനിന്നു ലഭിക്കുന്ന അറിവുകളുടെ സഹായത്താൽ ഭൂതകാലത്തേയ്ക്ക് എത്രയെത്ര യുഗങ്ങൾ പിമ്പോട്ടു പോയാലും, നിസ്സീമമായ ഭാവിയിലേക്ക എത്രവിദൂരം ചുഴിഞ്ഞു നോക്കിയാലും, അഗാധമായ രഹസ്യങ്ങളും ഉർഗ്രഹമായ തത്ത്വങ്ങളും സർവ്വ നമ്മെ അഭിമുഖീകരിക്കുന്നതായി അനുഭവപ്പെടാതിരിക്കുകയില്ല. പ്രപഞ്ചം അതിന്റെ ദുരൂഹമായ പുരാതനതത്ത്വത്താലും, അനിശ്ചിതമായ വ്യാപ്തിയാലും നമ്മെ വിസ്മയാന്ധരാക്കുകതന്നെചെയ്യുന്നു.

ശാസ്ത്രം പ്രപഞ്ചവ്യാപ്തിയെ വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നു.

ശാസ്ത്രം പ്രപഞ്ചത്തിന്റെ വിസ്തീർണ്ണത്തെ പരിമിതമാക്കുകയല്ല, അനേകമടങ്ങു വർദ്ധിപ്പിക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. നമ്മുടെ ചുറ്റും നാം ദർശിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന പ്രകൃതിരഹസ്യങ്ങളെ വിശദമാക്കുന്നതിനുപകരം, ഉർഗ്രഹങ്ങളായ നിരവധിരഹസ്യങ്ങൾ പ്രകൃതിയിൽ ഇന്നിയും മറഞ്ഞുകിടപ്പുണ്ടെന്നു വെളിപ്പെടുത്തുന്നതിനേ ശാസ്ത്രത്തിനു കഴിഞ്ഞിട്ടുള്ളൂ. രാത്രിസമയം ഒരു ചെറിയ തിരി കൊളുത്തുന്നതായാൽ, ചുറ്റുമുള്ള അന്ധകാരത്തിന്റെ അതിരുകളെ ഒരു പരിമിതമായ ദൂരത്തിൽ ദർശിക്കുന്നതിനു നമുക്ക സാധിക്കുന്നു. എന്നാൽ കത്തിക്കാളുന്ന ഒരഗ്നികുണ്ഡത്തിൽനിന്നു ജ്വാലകൾ എത്രയകലം ഉയരുന്നുവോ അത്രദൂരം അന്തരീക്ഷത്തിൽ വ്യാപിച്ചിരിക്കുന്ന അന്ധകാരത്തിന്റെ വ്യാപ്തിയെ ദർശിക്കുവാൻ സൗകര്യം ലഭിക്കുന്നു. ഏതാണ്ടിപ്രകാരംതന്നെയാണ് ശാസ്ത്രത്തിൽനിന്നു കിട്ടുന്ന ജ്ഞാനവും. പണ്ടു മനുഷ്യൻ തന്റെ അസംസ്കൃതമായ

ബുദ്ധിയുടെ മങ്ങിയ വെളിച്ചത്തിലൂടെ നോക്കിയപ്പോൾ, ഗ്രഹിക്കുവാൻ വിഷമമുള്ള പല ശക്തികളും പ്രകൃതിയിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്നുണ്ടെന്നും ചില സംഗതികളും ദൃഷ്ടിപഥത്തിൽനിന്നും നിശ്ശേഷം മറഞ്ഞുകിടപ്പുണ്ടെന്നും മനസ്സിലാക്കി. ഇന്നാകട്ടെ, ശാസ്ത്രം കൊളുത്തിവച്ച വൈദ്യുതദീപം ഉയർത്തി അന്ധകാരാവൃതമായ പ്രകൃതിയെ വീക്ഷിച്ചപ്പോൾ, അജ്ഞാതങ്ങളായ പ്രദേശങ്ങളും നോക്കെത്താത്തവിധം നീണ്ടുകിടക്കുന്നതായി ദർശിച്ച് അവൻ സ്തബ്ധനായി നിന്നുപോകുന്നു. അജ്ഞേയങ്ങളായ പ്രകൃതിരഹസ്യങ്ങളുടെ സംഖ്യ ആയിരക്കണക്കിനു വർദ്ധിച്ചിരിക്കുന്നതായി അവൻ കാണുന്നു.

നവീനരീതിയിൽ നിർമ്മിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ദൂരദർശിനിയുടെ സഹായത്താൽ ജ്യോതിശ്ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരുടെ ദൃഷ്ടികളും ആകാശവീഥിയിലേക്ക് ഉപര്യുപരി ഉയർന്നുകൊണ്ടാണിരിക്കുന്നത്. ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ ഇതുവരെക്ക് ഭീതിയായിനിന്നിരുന്ന പ്രപഞ്ചാതിർത്തികളെ അതിലംഘിച്ച് അവയാകെ തുടരുന്നു. പുതിയ പുതിയ നക്ഷത്രങ്ങളും പലതിനേയും കണ്ടുപിടിക്കുന്നതിനു് ഇന്നു ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർക്കു സാധിച്ചിട്ടുണ്ട്. അവയിൽ ചില നക്ഷത്രങ്ങളുടെ പ്രകാശം സെക്കൻറിനു ഏകദേശം മൈൽവീതം സഞ്ചരിക്കുകയാണെങ്കിൽ നൂറുകോടി സംവത്സരംകൊണ്ടുമാത്രമേ ഭൂമിയിലെത്തുകയുള്ളുവെന്നു് അവർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. ഇതുകൊണ്ടുമായോ? പ്രപഞ്ചത്തിന്റെ അങ്ങേ അറുതിവരെ നാം ചെന്നുകഴിഞ്ഞോ? ഇല്ലെന്നാണു് ജ്യോതിശ്ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ മറുപടി നല്കുന്നതു്. അപരിമേയമായ പ്രപഞ്ചമഹാസൗധത്തിന്റെ മുറ്റത്തേയ്ക്കു നാം കാൽ കുത്തിയതേ ഉള്ളൂ. ദൃശ്യലോകമാകുന്ന മഹാസമുദ്രത്തിന്റെ മദ്ധ്യേ ഒരു ചെറുദ്വീപത്തിൽ വസിക്കുന്നവരാണു് നാം. അതിന്റെ മറുകര ഇന്നുവരെ ആരും ദർശിച്ചിട്ടില്ല. അവിടേക്കു നമ്മെ നയിക്കുന്നതിനുള്ള വാഹനങ്ങളും ആരും നിർമ്മിച്ചിട്ടുമില്ല.

അണുക്കൾ; അവയുടെ വിസ്മയകരമായ ചരിത്രം.

ഒരു പത്തോ ഇരുപതോ കൊല്ലത്തിനുമുമ്പു പ്രകൃതിവിജ്ഞാനീയം(Physics)പഠിച്ച ഒരാൾക്കു ലഭിച്ച അറിവിൽനിന്നു എത്രയോ വ്യത്യസ്തമായ ഒന്നാണു് ഇന്നത്തെ അധ്യേതാക്കൾക്കു ലഭിക്കുന്നതു്. പദാർത്ഥത്തിന്റെ ഘടകങ്ങളായ അണുക്കൾ ചലനരഹിതമാണെന്നു് അവർ അന്നു പഠിച്ചു. ഇന്നാകട്ടെ, ആധുനികശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരിൽ പ്രമുഖന്മാരായ ഐയിൻസ്റ്റെൻ, ജീൻസ്, മില്ലിക്കൻ മുതലായവരുടെ അഭിപ്രായമനുസരിച്ചു് അണുക്കൾ ചലനരഹിതമല്ല. അവ ഓരോന്നും അതിസൂക്ഷ്മമായ ഓരോ പ്രപഞ്ചമാണത്രേ. ഓരോ അണുവിലും സൂക്ഷ്മതരങ്ങളായ പ്രോട്ടോൺ (Proton) ഏലക്ട്രോൺ (Electron) ഫോട്ടോൺ (Photon) ന്യൂട്രോൺ (Neutron) എന്നിവ താന്താങ്ങളുടെ പരിമിതവ്യാപ്തിക്കുള്ളിൽ, ഒരു വിമാനത്തിന്റെയോ, വെടിയുണ്ടയുടെയോ വേഗത്തെ അതിശയിക്കുന്ന ശീഘ്രതയോടെ ഭ്രമണംചെയ്യുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഒരിഞ്ചിന്റെ പതിനായിരത്തിലൊരംശംപോലും വിസ്താരമില്ലാത്ത പ്രോട്ടോൺ എന്ന അതിസൂക്ഷ്മമായ വസ്തുവിനു ചുറ്റും ഏലക്ട്രോൺ സെക്കൻറിൽ ഒരു ലക്ഷത്തിലധികം പ്രാവശ്യം കറങ്ങുന്നുണ്ടത്രേ. അതു് ഉള്ളിലുള്ള ശക്തിമുഴുവൻ പുറത്തേക്കു തള്ളുന്നതിനു സദാ യത്നിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഒരു അഗ്നിപർവ്വതംതന്നെയാണു്. നാം ഇത്ര അനായാസയോടെ ചവിട്ടിമെതിക്കുന്ന ആ മണൽത്തരിയുടെ ഉള്ളിൽ പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ശക്തിമുഴുവൻ ബഹിർഗ്ഗമിക്കുന്നതായാൽ, എത്ര വലിയ കപ്പലിനേയും ബഹുദൂരം ഓടിക്കുന്നതിനു് അതു ധാരാളം മതിയാകുന്നതാണു്.

ഇന്നു പാരീസിൽനിന്നു ലണ്ടനിലേക്കു് ഒരാൾ വിമാനയാത്ര കഴിക്കുകയാണെന്നു വിചാരിക്കുക. ഇംഗ്ലീഷ് ചാനലിന്റെ മീതേക്കൂടെ, സമതലത്തിൽനിന്നു് ഏഴായിരം അടി ഉയർന്നു, മണിക്കൂറിനു് എഴുന്നൂറു മൈൽവീതം ആകാശവിതാനത്തിലൂടെ പറക്കുന്ന അയാൾക്കു്, ലണ്ടനിൽ അൽബർട്ടുഹാളിൽ

നടക്കുന്ന ഒരു പ്രസംഗം റേഡിയോയുടെ സഹായത്താൽ പ്രത്യക്ഷരം ശ്രവിക്കുവാൻ സാധിക്കുന്നു. വായുവേഗം പായുന്ന പ്രസ്തുത വാഹനത്തിൽ ഘടിപ്പിച്ചിരിക്കുന്ന ആ ചെറിയ യന്ത്രം, ശക്തിയേറിയ കൊടുങ്കാറ്റിന്റെ പ്രതിരോധനത്തെ അതിലംഘിച്ച്, വായുതരംഗങ്ങൾവഴി വന്നടിക്കുന്ന ശബ്ദങ്ങളെ പ്രതിധ്വനിപ്പിക്കുന്നതു് എന്തൊരു ശക്തിവിശേഷത്താലാണു്! പ്രസംഗകന്റെ അടുത്തിരുന്നു കേൾക്കുന്നതുപോലെതന്നെ വാക്കുകളെ അതു സ്പഷ്ടമായും വ്യക്തമായും പ്രതിഫലിപ്പിക്കത്തക്കവിധം ആ ചെറുയന്ത്രത്തിൽ കുട്ടിയിണക്കിയിരിക്കുന്ന ശക്തിവൈചിത്ര്യങ്ങൾ എത്ര വിസ്മയകരങ്ങൾ.

ഇങ്ങനെ ആധുനികശാസ്ത്രത്തിന്റെ സഹായത്തോടുകൂടെ പ്രകൃതിയെ പരിശോധിക്കുന്നതായാൽ, ഉർഗ്രഹങ്ങളും അത്ഭുതജനകങ്ങളുമായ പല സംഗതികളും നമ്മുടെ ശ്രദ്ധയെ ആകർഷിക്കുന്നതാണു്. ഒരു ധൂളിശകലം, അഥവാ, ഒരു മണൽത്തരി, റേഡിയോയിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്ന ആ വായുതരംഗം ഇവയിലോരോന്നിലും നിരവധി വിസ്മയങ്ങൾ അടങ്ങിയിരിപ്പുണ്ടു്. ഇന്നലത്തെ മഴക്കു മുമ്പു തകരതുടങ്ങി, ലോകാരംഭംമുതൽ ആകാശവളപ്പിൽ മിന്നിത്തിളങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന നക്ഷത്രഗണങ്ങൾവരെ, പ്രപഞ്ചത്തിലുള്ള സകല വസ്തുക്കളും ആശ്ചര്യകരങ്ങളായ പല രഹസ്യങ്ങളുടേയും സങ്കേതസ്ഥാനങ്ങൾതന്നെയാണു്.

സുനിശ്ചിതമായ ജ്ഞാനം ശാസ്ത്രത്തിനു് അതീതമത്രേ.

അമേരിക്കയിലെ പ്രകൃതിശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരിൽ പ്രഥമഗണനീയനും, ഒരുപക്ഷേ, ഇന്നു ലോകത്തിലുള്ള ഏതു ശാസ്ത്രജ്ഞനോടും കിടനില്ക്കുവാൻ പോരുന്നവനുമായ റോബർട്ട് ആൻഡ്രൂസ് മില്ലിക്കൻ, (Robert Andrews Milliken.)! കാർഡിനൽ ന്യൂമാന്റെ സ്മാരകമായി ഏർപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള കീർത്തിമുദ്ര വാങ്ങുന്നതിനായി ന്യൂയോർക്കിലേക്കു വരികയുണ്ടായി. തദവസര

ത്തിൽ ഇല്ലിനോയിസ് സർവകലാശാലയിലെ ചാപ്ലിനായ ഫാദർ ജ്യോൺ ഓബ്രിയൻ, ജ്യോതിശ്ശാസ്ത്രസംബന്ധമായി തനിക്കു നേരിട്ട ചിലസംശയങ്ങളെക്കുറിച്ചു് അദ്ദേഹത്തോടു ചോദിക്കയുണ്ടായി. അതിനു് അദ്ദേഹം നല്കിയ സമാധാനം ഇപ്രകാരമായിരുന്നു. "ഫാദർ, ഏകദേശം അമ്പതു സംവത്സരത്തോളമായി ഈ വിഷയത്തെക്കുറിച്ചു ഞാൻ പഠനം തുടങ്ങിയിട്ടു്. ലണ്ടനിൽ ഈയിടെ നടന്ന പ്രകൃതിശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരുടെ സമിതിയിൽ ഞാനും സംബന്ധിച്ചിരുന്നു. സർ ജെയിംസ് ജീൻസി (Sir James Jeans) ന്റെ അധ്യക്ഷപ്രസംഗം ഞാൻ സശ്രദ്ധം ശ്രവിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. സ്ഥലം, കാലം (Space & time) ഇവരണ്ടും പദാർത്ഥജന്യങ്ങളാണെന്നു സ്ഥാപിക്കുവാൻ അദ്ദേഹം പ്രസ്താവിച്ചകാരണങ്ങൾ തീരെ ദുർഗ്രഹങ്ങളായിട്ടാണു് എനിക്കു തോന്നിയതു്. അവിടെ സന്നിഹിതരായിരുന്ന മറ്റു പല ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരുടെയും അനുഭവം ഏറെക്കുറെ ഇതുതന്നെ ആയിരുന്നിരിക്കണമെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നു. അണുക്കളെപ്പറ്റി പഠിക്കുന്നോറും അവ കൂടുതൽ വിസ്മയാവഹങ്ങളായിത്തീരുന്നതേ ഉള്ളൂ".

സർ ജീൻസിനു തന്നെ വസ്തുതകൾ വിശദമായിട്ടുണ്ടോ? "അദൃശ്യലോകം" എന്ന തന്റെ ഗ്രന്ഥത്തെ അദ്ദേഹം ഇപ്രകാരം സമാപിക്കുന്നു. "പ്രപഞ്ചത്തെ സംബന്ധിക്കുന്ന മൗലിക തത്ത്വങ്ങൾ ഇന്നത്തെ ശാസ്ത്രത്തിന്റെ വ്യാപ്തിയെ അതിലംഘിക്കുകതന്നെചെയ്യുന്നു. ഇന്നുമാത്രമല്ല എന്നും അവ മനുഷ്യബുദ്ധിക്കു ദുഷ്പ്രവേശങ്ങളായിരിക്കാനേമാർഗ്ഗമുള്ളൂ." അപരിമേയമായ ഈ അന്തരീക്ഷത്തിലൂടെ ബഹുസഹസ്രം ഗോളങ്ങൾ കറങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതിന്റെ ഹേതുവെന്തു്? അവയിൽ ചിലതിലെങ്കിലും വല്ല മൃഗങ്ങളോ, മനുഷ്യർതന്നെയുമോ നിവസിക്കുന്നുണ്ടായിരിക്കുമോ? ഇതൊന്നും നമുക്കറിവാൻ പാടില്ല. എക്കാലത്തും നാം ഇവയെപ്പറ്റി അജ്ഞന്മാരായിരുന്നേക്കാനാണെളുപ്പം. ഈ ചോദ്യങ്ങൾക്കെല്ലാം "അറിഞ്ഞുകൂടാ" എന്നു മാത്രമേ ശാസ്ത്രം സമാധാനം നല്കുന്നുള്ളൂ.

ശാസ്ത്രത്തിൽ നിന്നുൽഭവതമായ നവീന വിജ്ഞാനവും മതവിശ്വാസവും തമ്മിലുള്ള സമ്പർക്കത്തിന്റെ ഫലമെന്താണെന്നാണു നമുക്ക് ഇതിനുപരി പരിശോധിക്കുവാനുള്ളതു്. രണ്ടായിരം സംവത്സരത്തിനു മുമ്പു് — ആധുനികശാസ്ത്രങ്ങളുടെയെല്ലാം ഉൽപത്തിക്കു വളരെ മുമ്പു് — മനുഷ്യർ പ്രപഞ്ചത്തെക്കുറിച്ചു ബാലിശങ്ങളും, തന്നിമിത്തം, ഇന്നു തിരസ്കൃതങ്ങളുമായ പലവിചിത്രാഭിപ്രായങ്ങളും സ്വീകരിച്ചിരുന്ന ഒരു കാലഘട്ടത്തിൽ ജാതമായ ക്രൈസ്തവമതത്തിനു്, ശാസ്ത്രാഭിവൃദ്ധിയുടെ യുഗമെന്നു പരിഗണിക്കപ്പെടാവുന്ന അധുനാതനകാലത്തു് എന്തെങ്കിലും സ്ഥാനമോ പ്രാമണ്യമോ ലഭിക്കുവാൻ ഇടയുണ്ടോ? വേദപാഠക്ലാസ്സിൽനിന്നു കിട്ടുന്ന ജ്ഞാനംകൊണ്ടുമാത്രം തൃപ്തിയടയുന്ന ഒരു വിദ്യാർത്ഥിയെ ഇന്നത്തെ ശാസ്ത്രം അല്പമൊന്നു സംഭ്രമിപ്പിക്കാതിരിക്കുകയില്ല; തീർച്ചതന്നെ.

ശാസ്ത്രത്തിനു വിശ്വാസത്തോടുള്ള ബന്ധമെന്തു്?

പ്രൊഫസ്സർ ബിറോറിയൻസംഭാഗമായ ഒരു വിദ്യാർത്ഥി ഒരിക്കൽ ഫാദർ ജോൺ ഓബ്രിയൻ അവർകളുടെ പക്കൽച്ചെന്നു് ഇപ്രകാരം പറയുകയുണ്ടായി: "ഫാദർ, എന്റെ ഭവനത്തിൽ ഭക്ഷണാനന്തരം ബൈബിൾ വായിക്കുക പതിവാണു്. എന്റെ മാതാപിതാക്കന്മാർ വേദപുസ്തകത്തിന്റെ ശബ്ദാർത്ഥവ്യാഖ്യാനം മാത്രമേ സ്വീകരിക്കുന്നുള്ളു. ദൈവം ലോകത്തെ നേരിട്ടു സൃഷ്ടിച്ചുവെന്നാണു് അവർ എന്നെ പഠിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നതു്. എന്നാൽ, ഇക്കാലത്തു ഭൂഗർഭശാസ്ത്രം, പ്രാണിശാസ്ത്രം മുതലായവയെല്ലാം അംഗീകരിക്കുന്നതു് പരിണാമവാദാനുകൂലമായ അഭിപ്രായമാണു്. ഞാൻ ഏതാണു സ്വീകരിക്കേണ്ടതു്? എന്റെ ക്രിസ്തീയ വിശ്വാസമോ? പരിണാമവാദമോ?"

"രണ്ടും സ്വീകരിക്കാം. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, ശരിയായവിധം മനസ്സിലാക്കുന്നതായാൽ, ഇവയ്ക്കു പരസ്പരവിരുദ്ധതയില്ലെന്നു

കാണാവുന്നതാണ്" എന്നായിരുന്നു പണ്ഡിതനായ ആ വൈദികന്റെ മറുപടി. ശരിതന്നെ. ഈശ്വരങ്ങളായ സംശയങ്ങൾ നിവാരണംചെയ്യുന്നതിനു ക്രിസ്തുമതത്തെക്കുറിച്ചു കൂടുതൽ അഗാധമായ ജ്ഞാനം സമ്പാദിക്കുകയും, ബുദ്ധിപൂർവ്വകവും പണ്ഡിതോചിതവുമായ വേദപുസ്തകവ്യാഖ്യാനങ്ങൾ അറിഞ്ഞിരിക്കുകയും വേണ്ടതാണ്. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, വേദപുസ്തകമാർഗ്ഗേണ ദൈവത്താൽ പ്രകാശിതമായ ഒരു സത്യം, മതിയായ പര്യവേഷണങ്ങളുടേയും നിസ്സന്ദേഹമായ അനുമാനങ്ങളുടേയും ഫലമായി സ്ഥാപിതമായ ഒരു ശാസ്ത്രസിദ്ധാന്തത്തിനു വിപരീതമാകുവാൻ പാടില്ല. എന്നാൽ, വേദപുസ്തകം ശാസ്ത്രീയതത്ത്വങ്ങൾ പഠിപ്പിക്കുന്നതിനായി രചിക്കപ്പെട്ട ഒരു ഗ്രന്ഥമല്ലെന്നു നാം അനുസ്മരിക്കണം. സാന്മാർഗ്ഗികവും, ആധ്യാത്മികവും, മതാത്മകവുമായ സത്യങ്ങൾ ഉപദേശിക്കുകയാണു് അതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം. ശാസ്ത്രത്തിന്റെ വിഷയമാകട്ടെ, പ്രപഞ്ചവും അതിനെ നിയന്ത്രിക്കുന്ന പ്രകൃതിശക്തികളുമത്രേ.

ശ്രദ്ധേയമായ ഈ വാസ്തവം സുപ്രസിദ്ധ ശാസ്ത്രജ്ഞനായ ഗലിലിയോ, ബനഡേറോ കസ്തെല്ലി (Bendello Castelli) എന്ന വൈദികനു ഫ്ലോറൻസിൽ അയച്ച ഒരു കത്തിൽ സ്പഷ്ടമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. ഗലിലിയോ എഴുതുന്നു:— "വേദപുസ്തകവും പ്രപഞ്ചവും, രണ്ടും ദൈവത്തിൽനിന്നു നിഷ്പന്നമായവയാണ്. ഒന്നു പവിത്രാത്മാവിനാൽ പ്രകാശിതം; മറേറതു് ഈശ്വരാജ്ഞകളുടെ നിർവ്വാഹകശക്തി. രക്ഷയ്ക്കാവശ്യമായ സത്യങ്ങൾ—പവിത്രാത്മാവിന്റെ സ്വരത്തിനല്ലാതെ, ശാസ്ത്രത്തിനോ മറേറതെങ്കിലും ഉപകരണത്തിനോ വിശ്വാസയോഗ്യമായവിധം പ്രബോധനം ചെയ്യുവാൻ സാധ്യമല്ലാത്ത സത്യങ്ങൾ - ഉപദേശിക്കുകയാണു വേദപുസ്തകത്തിന്റെ ഉദ്ദേശ്യമെന്നു ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു. എന്നാൽ, നമുക്കു പഞ്ചേന്ദ്രിയങ്ങളും വിവേചനബുദ്ധിയും സംഭാഷണശക്തിയും തന്നതൈവം, ഇവയുടെ ഉപയോഗത്താൽ നമുക്കു സ്വയം കണ്ടുപിടിക്കാവുന്ന വസ്തുതകളെ, വിശിഷ്യ, വേദപുസ്തകത്തിൽ അസ്പഷ്ട

മായ ഒരു സൂചനപോലുമില്ലാത്ത ശാസ്ത്രീയതത്ത്വങ്ങളെ ഗ്രഹിക്കുന്ന വിഷയത്തിൽ, പ്രസ്തുത ശക്തികളെ അവഗണിച്ചു പ്രവർത്തിക്കുവാൻ നമ്മോടാവശ്യപ്പെട്ടുമെന്നോ, ഈ തത്ത്വങ്ങൾ നമ്മെ നേരിട്ടറിയിക്കുമെന്നോ നാം കരുതേണ്ടതില്ലെന്നാണ് എന്റെ അഭിപ്രായം."

"സ്വയം കണ്ടുപിടിക്കുവാൻ"

ധാതുശാസ്ത്രത്തിലോ, സസ്യശാസ്ത്രത്തിലോ, ജ്യോതിശ്ശാസ്ത്രത്തിലോ ദൈവം വ്യവസ്ഥാപിച്ചിട്ടുള്ള ഏതെങ്കിലുമൊരു നിയമം, വേദപുസ്തകമാഗ്രഹിക്കുന്നതിനെ അവിടുന്നുതന്നെ പ്രകാശിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള സത്യങ്ങൾക്കു വിരുദ്ധമായിരിക്കുക ഒരിക്കലും സംഭവ്യമല്ല. എല്ലാ സത്യങ്ങളുടെയും ഉൽഭവസ്ഥാനം ദൈവമാകുകയാൽ, ആവിഷ്കൃതസത്യങ്ങളും മനുഷ്യബുദ്ധിയുടെ പ്രയത്നത്തിന്റെ ഫലമായി സ്ഥാപിതമായ പ്രകൃതിവാസ്തവങ്ങളും തമ്മിൽ യാതൊരു വൈപരീത്യവുമില്ലെന്ന്, അവധാനപൂർവ്വം ചിന്തിക്കുന്നപക്ഷം സ്പഷ്ടമാകുന്നതാണ്. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, ദൈവികജ്ഞാനത്തിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടുന്ന ഒരേ പ്രകാശരശ്മികൾ തന്നെയും മനുഷ്യബുദ്ധിയേയും പ്രകാശിപ്പിക്കുന്നതു്. പ്രകൃതിവാസ്തവങ്ങളും ആവിഷ്കൃതസത്യങ്ങളും തമ്മിൽ വിരുദ്ധതയുണ്ടെന്നു വിചാരിക്കുന്നതു്, ദൈവത്തിൽത്തന്നെ വിരുദ്ധതയുണ്ടെന്നു സങ്കല്പിക്കുന്നതുപോലെ അർത്ഥശൂന്യമാണ്. ഇപ്രകാരമൊരു സങ്കല്പം ദൈവനിന്ദനംതന്നെയത്രേ. എല്ലാ സത്യങ്ങൾക്കും മൗലികമായ ഒരു ഐക്യമുണ്ട്. പ്രകൃതിതത്ത്വങ്ങളും ആവിഷ്കൃതസത്യങ്ങളും, തമ്മിൽ കൂടിക്കലർന്നേക്കുമോ എന്ന ഭയത്താൽ അവയെ പ്രത്യേകം ഭാണ്ഡങ്ങളിൽ സൂക്ഷിക്കേണ്ട ആവശ്യം ഒരു ക്രൈസ്തവനില്ല.

മതവും ശാസ്ത്രവും വ്യത്യസ്തങ്ങളായ മാർഗ്ഗങ്ങളിലൂടെയാണു ചരിക്കുന്നതു്. മതം പ്രധാനമായി ആധ്യാത്മികവാസ്തവങ്ങളെ സ്പർശിക്കുന്നു. ഈ വാസ്തവങ്ങളെ മുഴക്കോൽകൊണ്ടു

അളന്നു കുറിക്കുന്നതിനോ, കഴൽക്കണ്ണാടിയിലൂടെ നോക്കിത്തിട്ടപ്പെടുത്തുന്നതിനോ സാധിക്കുകയില്ല. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ താത്ത്വികമായ മണ്ഡലത്തിലാണു മതം സ്ഥിതിചെയ്യുന്നതു്. ശാസ്ത്രത്തിന്റെ വിഷയമാകട്ടെ, കണ്ണുകൊണ്ടു കാണാവുന്നതോ കൈകൊണ്ടു തൊടാവുന്നതോ ആയ പദാർത്ഥങ്ങളും ശക്തികളുമാണു്. അവയെ അളക്കുന്നതിനും തൂക്കുന്നതിനും യന്ത്രങ്ങൾകൊണ്ടു പരീക്ഷിക്കുന്നതിനും നമുക്കു കഴിയും. അനുഭവങ്ങളുടേയും പരീക്ഷണങ്ങളുടേയും സീമയെ അതിലംഘിക്കുന്ന ആത്മീയതത്ത്വങ്ങൾ ഒന്നുംതന്നെ ശാസ്ത്രത്തിന്റെ മണ്ഡലത്തിൽ ഉൾപ്പെടുന്നില്ല. ദൈവശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ അനധികൃതമായി സ്വന്തം അതിർത്തിവിട്ടു ശാസ്ത്രത്തിന്റെ പരിധിയിൽ പ്രവേശിച്ചു്, പ്രകൃതിയുടെ ശക്തികളെക്കുറിച്ചോ, പ്രപഞ്ചത്തിന്റെ ഘടനയെക്കുറിച്ചോ അഭിപ്രായപ്രകടനങ്ങൾ ചെയ്യുമ്പോഴാണു വിവാദങ്ങൾ ഉണ്ടാവിക്കുന്നതു്. അതുപോലെതന്നെ, ദൈവശാസ്ത്രത്തിനും തത്ത്വശാസ്ത്രത്തിനും സ്വന്തമായ ആധ്യാത്മികമൂല്യങ്ങളുടെ വില നിശ്ചയിക്കുന്നതിനു്, യാതൊരു അഭ്യസനവും അർഹതയുംകൂടാതെ, അന്യാതിർത്തിയിൽ പ്രവേശിച്ചു കലഹമുണ്ടാക്കുന്ന പ്രകൃതിശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരുടെ സംഖ്യയും ഒട്ടും കുറവല്ല.

പുതിയ കണ്ടുപിടിത്തങ്ങൾക്കു മതം സ്വാഗതമരുളുന്നു.

പ്രകൃതിയെ ആവരണം ചെയ്തിരിക്കുന്ന ആ മൂടുപടത്തിനുള്ളിൽനിന്നു ശാസ്ത്രം തേടിപ്പിടിച്ചു വെളിക്കുകൊണ്ടുവരുന്ന വിശിഷ്ടവസ്തുക്കളെയെല്ലാം മതം കൗതുകത്തോടും ഉപചാരത്തോടുംകൂടെയാണു സ്വീകരിക്കുന്നതു്. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, ശാസ്ത്രത്തിന്റെ അഭ്യൂഹങ്ങൾ യഥാർത്ഥങ്ങളായിരുന്നാൽ, അവ ആധ്യാത്മികസത്യങ്ങളെ ദൃഢീകരിക്കുകയും ദൈവത്തെ കൂടുതൽ അറിയുന്നതിനും, ദൈവികപരിപാലനത്തിന്റെ രഹസ്യങ്ങൾ വിശദതരമായി ഗ്രഹിക്കുന്നതിനും മനു

ഷ്യനെ ശക്തനാക്കുകയും ചെയ്യുമെന്നു മതത്തിനറിയാം. തന്നിമിത്തം ഒരു രസതന്ത്രജ്ഞന്റെ പരിശ്രമങ്ങൾക്കോ, ജ്യോതിശ്ശാസ്ത്രജ്ഞന്റെ ഗവേഷണങ്ങൾക്കോ, ഒരു പുരോഹിതന്റെ ജോലിയോടു സാദൃശ്യമുള്ളതായി വിചാരിക്കാവുന്നതാണ്. ഇരുവരും പ്രകൃതിക്കുത്താവും പ്രപഞ്ചനിർമ്മാതാവുമായ ദൈവത്തിന്റെ ദിവ്യലക്ഷണങ്ങളെ മനുഷ്യർക്കു വെളിപ്പെടുത്തിക്കൊടുക്കുകയാണല്ലോ ചെയ്യുന്നതു്. ഈ അർത്ഥത്തിലാണു, മില്ലിക്കൻ (Millikan) എന്ന സുപ്രസിദ്ധശാസ്ത്രജ്ഞൻ പ്രപഞ്ചദീപ്തി (Cosmic ray) യെപ്പറ്റിയുള്ള തന്റെ പര്യവേഷണങ്ങൾക്കു "ദൈവത്തിന്റെ അംഗുലിമുദ്ര" എന്നു നാമകരണം ചെയ്തതു്. ഏകദേശം ഒരു ശതാബ്ദത്തിനു മുമ്പു് ടെനിസ്സൻ ഇംഗ്ലണ്ടിലെ ഒരു ഉപവനത്തിൽക്കൂടെ സഞ്ചരിക്കുകയിൽ, ഒരു പഴയ ഭിത്തിയിൽ വികസിച്ചുനിന്ന പുഷ്പത്തെക്കണ്ടു വികാരഭരിതനായി ഉദ്ഘോഷിച്ച വാക്യങ്ങൾ ശ്രദ്ധേയമാണു്. "ഈ ഭിത്തിയുടെ വിടവിൽ വളരുന്ന പുഷ്പമേ, നിന്നെ ഞാൻ പിഴുതെടുത്തുകൊള്ളുന്നു. ഇതാ, നിന്നെ ഞാൻ സമൂലം എന്റെ കരങ്ങളിൽ പിടിച്ചിരിക്കുന്നു. നിന്നെ പരിപൂർണ്ണമായി മനസ്സിലാക്കുവാൻ എനിക്കു സാധിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ, ദൈവം ആരെന്നും മനുഷ്യൻ ആരെന്നും എനിക്കു ഗ്രഹിക്കാമായിരുന്നു".

ആധുനികകാലത്തു സാമ്പത്തികമായും സാമുദായികമായും ഉത്ഭവിച്ചിട്ടുള്ള വൈഷമ്യങ്ങളെ ജയിക്കുന്നതിനായി, സാമ്പ്രദായികങ്ങളും സനാതനങ്ങളുമായ സത്യങ്ങളുടെ പ്രായോഗികവശങ്ങൾ വിശദമാക്കാൻ പുരോഹിതന്മാർ ചെയ്യുന്ന പരിശ്രമങ്ങൾക്കു സദൃശമാണു് പ്രപഞ്ചരഹസ്യങ്ങൾ ആരായുന്നതിനും പ്രകൃതിതത്ത്വങ്ങൾ സ്ഥാപിക്കുന്നതിനുമായി ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ ചെയ്യുന്ന യത്നങ്ങളും. കളകളശബ്ദത്തോടുകൂടെ ഇഴഞ്ഞൊഴുകുന്ന ചെറിയ നീർച്ചാലുകളും പ്രൗഢമായ നിശ്ശബ്ദതയോടെ കുതിച്ചുപായുന്ന മഹാനദികളും അവസാനം വിസ്തൃതമായ സമുദ്രത്തിൽച്ചെന്നു ചേരുന്നതുപോലെ, എല്ലാ സത്യങ്ങളും— ഭൂഗർഭത്തിലെ ധാതുക്കൾതുടങ്ങി ആകാശവിതാന

ത്തിലേ വിദൂരസ്ഥങ്ങളായ നക്ഷത്രങ്ങൾവരെയുള്ള എല്ലാറ്റി നേയും സംബന്ധിക്കുന്ന സകല സത്യങ്ങളും–സത്യനികേതന മായ ദൈവത്തിൽ പര്യവസാനിക്കുന്നു. നവീനമാണെന്നുള്ള ഏകകാരണത്താൽ യാതൊരു വിജ്ഞാനത്തേയും നാം അവഗ ണിക്കരുതു്. പതിനാറാം നൂറ്റാണ്ടിലേ പണ്ഡിതന്മാരിൽ അ ഗ്രേസരനായ ഡെസിഡേരിയസ് ഇറാസ്മസ് ഏറ്റവും അർത്ഥ സംപുഷ്ടമായ വാക്കുകളാൽ ഈ ആശയം സ്പഷ്ടമാക്കിയിട്ടുണ്ടു്. അദ്ദേഹം പറയുന്നു. "പുതിയ വിജ്ഞാനമെല്ലാം പാഷണ്ഡി കമാണെന്നു പറയുന്നതു്, പഴയവിശ്വാസമെല്ലാം അജ്ഞത യിൽനിന്നുളവായിട്ടുള്ളതാണെന്നു ജല്പിക്കുന്നതിനു സമമത്രേ."

വേദശാസ്ത്രജ്ഞനും പ്രകൃതിശാസ്ത്രജ്ഞനും തമ്മിൽ സമരോന്മുഖമായ ഒരു മനോഭാവമല്ല, സൗഹാർദ്ദപരമായ യോ ജിപ്പാണു സദ്ഭാവികമായി ഉണ്ടാകേണ്ടതു്. രണ്ടുപേരും സ ത്യത്തിന്റെ പ്രതിപുരുഷന്മാരാണു്. മനുഷ്യജീവിതത്തിൽ സ ത്യത്തെ വ്യവസ്ഥാപിക്കുവാനത്രേ രണ്ടുപേരുടേയും ശ്രമം. സ ത്യത്തോടുണ്ടായിരിക്കേണ്ട വിശ്വസ്തതയിൽനിന്നു വ്യതിചലി ക്കുന്നപക്ഷം രണ്ടുപേർക്കും ഐഹികജീവിതത്തിലോ ഭാവി ജീവിതത്തിലോ സൗഭാഗ്യം പ്രതീക്ഷിക്കുവാനില്ല. സത്യത്തോ ടുള്ള വിശ്വസ്തത എന്നതിൽ സകലസത്യങ്ങളുടേയും നാഥനാ യ ദൈവത്തോടുള്ള വിശ്വസ്തതതന്നെയാണു് അന്തർഭവിച്ചി രിക്കുന്നതു്. വാസ്തവത്തിൽ മതവും ശാസ്ത്രവും പരസ്പരോപകാ രികളാണു്. മതത്തിന്റെ പുരോഗമനത്തിനു ബാധകമായി വ രുന്ന അന്ധവിശ്വാസങ്ങളെ ഉച്ചാടനം ചെയ്യുവാൻ ശാസ്ത്രം സഹായിക്കുന്നു. അതുപോലെതന്നെ, സത്യാന്വേഷണശ്രമ ങ്ങളിൽ മനുഷ്യനെ വ്യതിചലിപ്പിക്കുന്ന വ്യാമോഹങ്ങളിൽനി ന്നും ദുർവാസനകളിൽനിന്നും അവന്റെ മനസ്സിനേയും ഹൃദയ ത്തേയും സംശുദ്ധമാക്കുവാൻ പ്രേരണ നല്കിക്കൊണ്ടു മതം ശാസ്ത്രത്തേയും സഹായിക്കുന്നു.

''ശാസ്ത്രത്തെ ഭയമില്ല''

കത്തോലിക്കാസഭ സത്യത്തെ സർവ്വ ആദരിക്കുന്നു. അതിന്റെ ഉത്ഭവസ്ഥാനത്തെക്കുറിച്ചു സഭ ഒരിക്കലും പക്ഷപാതപൂർവം ചിന്തിക്കുന്നില്ല. സത്യം വേദപുസ്തകസംബന്ധമായ ഗവേഷണങ്ങളിൽനിന്നോ പ്രകൃതിശാസ്ത്രസംബന്ധമായ നിരീക്ഷണങ്ങളിൽനിന്നോ, എവിടെനിന്നു ലഭിച്ചതായാലും, തുല്യമായ മനഃസ്ഥിതിയോടു കൂടെയാണു സഭ അതിനു സ്വാഗതമരുളുന്നതു്. എല്ലാ സത്യങ്ങളും ഒരേകാരണത്തിൽനിന്നു — ദൈവത്തിൽനിന്നു— പുറപ്പെടുന്നവയാകയാൽ, അവയിൽ അന്യോന്യവിരുദ്ധതകൾ ഒരു നാളും ദൃശ്യമാകുന്നതല്ലെന്നു, ക്രിസ്തുവിനാൽ ആവിഷ്കൃതമായ സകലസത്യങ്ങളുടേയും സംരക്ഷികയായ കത്തോലിക്കാസഭ സുദൃഢമായി വിശ്വസിക്കുന്നുണ്ടു്. സുസ്മരണീയനായ പത്താം പീയുസ് മാർപ്പാപ്പാ അരുൾചെയ്യുന്നു: ''മതത്തിനു ശാസ്ത്രത്തെ ഭയമില്ല. വാദപ്രതിവാദങ്ങളുടെ മുമ്പാകെ വിറകൊള്ളുന്ന ഒന്നല്ല ക്രിസ്തുമതം. അജ്ഞതയുടെ സമക്ഷം നില്ക്കുന്നതിനുമാത്രമേ അതു ഭയപ്പെടുന്നുള്ളൂ.'' പണ്ഡിതവരേണ്യനായ പതിമൂന്നാം ലെയോ മാർപ്പാപ്പാ പ്രസ്താവിക്കുന്നതു് ഇപ്രകാരമാണു്: ''ബുദ്ധിപൂർവകമായ ചിന്തയേയും, പ്രയോജനകരമായ ഏതു കണ്ടുപിടിത്തത്തേയും, അവയുടെ ഉൽപത്തിയെക്കുറിച്ചുള്ള പരിഗണനം കൂടാതെ സ്വീകരിക്കേണ്ടതാണു്.'' ഒരു യഥാർത്ഥചരിത്രകാരൻ അവലംബിക്കേണ്ട മനോഭാവത്തെക്കുറിച്ചു് അഭിജ്ഞനായ ആ തിരുമേനി അരുൾചെയ്യുന്നു: ''ഒരു ചരിത്രകാരനിൽ പക്ഷപാതിത്വമോ പരവിദ്വേഷമോ ആരോപിക്കപ്പെടാതിരിക്കണമെങ്കിൽ, അയാൾ അവാസ്തവമായ എന്തെങ്കിലും പ്രസ്താവിക്കുകയോ, യാഥാർത്ഥ്യം തുറന്നുപറയുവാൻ മടിക്കുകയോ ചെയ്യാതിരിക്കണം. ഇതാണു ചരിത്രനിർമ്മാണത്തിൽ ആചരിക്കേണ്ട ഒന്നാമത്തെ വ്യവസ്ഥ.''

ലേയോ മാർപ്പാപ്പാ തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു് ഇപ്രകാരമൊരു ആദർശം ഉപദേശിക്കുകമാത്രമല്ല, പ്രവൃത്തികൊണ്ടു് അതിനെ

ഉദാഹരിക്കുകയും ചെയ്തു. ലഡ്വിഗ് വോൺ പാസ്റ്റർ എന്നൊരു യുവപണ്ഡിതൻ, ഒരിക്കൽ ഈ തിരുമേനിയെ സന്ദർശിച്ചു, വത്തിക്കാൻ ഗ്രന്ഥശാലയിലേ രഹസ്യറിക്കാർട്ടകളും പരിശോധിക്കുന്നതിന് അനുവാദം അപേക്ഷിച്ചു. അതുവരെ ചുരുക്കം ചില വൈദികന്മാർക്കു മാത്രമേ ഇങ്ങനെയൊരനുവാദം നല്കപ്പെട്ടിരുന്നുള്ളൂ. ലഡ്വിഗിനു പരിശുദ്ധപിതാവ് അനുകൂലമായ ഒരു മറുപടി കൊടുത്തുവെന്നതു് എല്ലാവരേയും അത്യന്തംവിസ്മയിപ്പിക്കുകതന്നെ ചെയ്തു. അനേകശതവർഷങ്ങളിലേ അക്ഷീണമായ പരിശ്രമത്തിന്റെ ഫലമായി ശേഖരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള എല്ലാ ഗ്രന്ഥങ്ങളും രഹസ്യറിക്കാർട്ടകളും, പ്രമാണരേഖകളും യഥേഷ്ടം പരിശോധിക്കുന്നതിന് അയാൾക്ക് അനുമതി ലഭിച്ചു. സന്തോഷഭരിതനായി ലഡ്വിഗ് വത്തിക്കാൻ ഗ്രന്ഥശാലയിലേക്കുചെന്നപ്പോൾ ഗ്രന്ഥശാലാധികൃതൻ പ്രവേശനം നിഷേധിക്കുകയാണുണ്ടായതു്. ഇതു അസാധാരണമായ ഒരനുവാദം മാർപ്പാപ്പാ അയാൾക്കു കൊടുത്തുവെന്നു വിശ്വസിക്കുക അല്പമെങ്കിലും വിഷമമായിരുന്നു. ലഡ്വിഗ് വീണ്ടും മാർപ്പാപ്പായെ സമീപിച്ചു രണ്ടാമതും അനുമതി വാങ്ങി. എന്നാൽ, ഇത്തവണയും ഫലം മുമ്പിലത്തെതുതന്നെ ആയിരുന്നു. ഭഗ്നാശനായ അയാൾ ഒന്നുകൂടെ പരിശ്രമിച്ചുനോക്കാമെന്നുകരുതി പരിശുദ്ധപിതാവിന്റെ പക്കൽച്ചെന്നു. ഇപ്രാവശ്യം തിരുമനസ്സുകൊണ്ടുതന്നെ അയാളെ ഗ്രന്ഥശാലയിലേയ്ക്കു കൂട്ടിക്കൊണ്ടുവന്നു. വിസ്മയാധീനനായി നിന്നുപോയ ഗ്രന്ഥശാലയാധികൃതനോടു് അവിടുന്നു് അരുൾചെയ്ത വചനങ്ങൾ സുസ്മരണീയങ്ങളാണ്. "സത്യത്തെ തുറന്നുകൊടുക്കുക. ലോകം മുഴുവൻറേയും പ്രയോജനത്തിനായി അതിനെ പ്രസിദ്ധമാക്കുക. സത്യത്തിൽനിന്നു നമുക്കു യാതൊന്നും ഭയപ്പെടുവാനില്ല". ഇന്നു ലോകത്തിന്റെ നാനാഭാഗങ്ങളിൽനിന്നു വിദ്യാകുതുകികളും ചരിത്രകാരന്മാരും, ഈ വിജ്ഞാനഭാണ്ഡാഗാരത്തിൽ സൂക്ഷിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന അമൂല്യനിക്ഷേപങ്ങളെ സ്വതന്ത്രമായി കൈകാര്യം ചെയ്യുന്നു. ഏതു മതവിശ്വാസം അവ

ലംബിക്കുന്നവർക്കും അവിടെ പ്രവേശനം അനുവദിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

ശാസ്ത്രത്തിന്റെ എല്ലാ കണ്ടുപിടിത്തങ്ങളേയും സൽകാരപൂർവ്വം സ്വീകരിച്ചാലും ഭൂഗർഭത്തിൽനിന്നു കഴിച്ചെടുത്തിട്ടുള്ള എല്ലാ രേഖകളേയും വാസ്തവങ്ങളായി അംഗീകരിച്ചാലും, ഈ ഭൂഗോളത്തിലെ മനുഷ്യജീവിതം ഇനിയും അഗ്രാഹ്യങ്ങളായ പല രഹസ്യങ്ങളാൽ ആവരണം ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതായിനമുക്ക് പ്രത്യക്ഷമാകുന്നു. ഇതുവരെയുണ്ടായിട്ടുള്ള പര്യവേഷണങ്ങളേയും അനുമാനങ്ങളേയും അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തി ഒരു വിധി പ്രസ്താവിക്കുന്നപക്ഷം, ഭാവിയിലും നമ്മെ വലയംചെയ്യുവാനിരിക്കുന്ന രഹസ്യങ്ങളുടെ സംഖ്യ പൂർവ്വാധികം വർദ്ധിക്കുവാനേ മാർഗ്ഗമുള്ളുവെന്നു കാണാവുന്നതാണ്. തന്റെ പരിമിതശക്തികളെ അനേകമടങ്ങു് അതിശയിക്കുന്ന വിസ്മയാവഹങ്ങളായ പ്രശ്നങ്ങൾക്കഭിമുഖമായി നില്ക്കുന്ന ഒരു യഥാർത്ഥ ശാസ്ത്രജ്ഞൻ, അവയെ മനസ്സിലാക്കുന്നതിനുള്ള സന്നദ്ധം അശക്തിയെ വിനയപൂർവ്വം സമ്മതിക്കുകതന്നെ ചെയ്യുന്നു. അല്പമായ ബുദ്ധികൊണ്ടു് അപരിമേയമായ ഒന്നിനെ അളക്കുവാൻ തുനിയുന്നതിൽ അന്തർഭവിച്ചിരിക്കുന്ന ഔദ്ധത്യത്തെ അയാൾ മനസ്സിലാക്കുന്നു. അഗാധമായ ദൈവികജ്ഞാനത്തെക്കുറിച്ചു് ഏതാണ്ടൊരറിവു് സിദ്ധിച്ച പ്രേഷിതവര്യനായ വി. പൗലോസിന്റെ വാക്കുകളെ അയാൾ അനുസ്മരിക്കുന്നു: "അഹോ! സമൃദ്ധമായ ദൈവികബോധത്തിന്റെയും ജ്ഞാനത്തിന്റെയും അഗാധത! അവിടുത്തെ വിധികൾ എത്ര അഗ്രാഹ്യങ്ങൾ; അവിടുത്തെ മാർഗ്ഗങ്ങൾ എത്ര അജ്ഞേയങ്ങൾ. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, ദൈവത്തിന്റെ ഹിതം ആരറിഞ്ഞു; അഥവാ, ആർ അവിടുത്തെ ഉപദേഷ്ടാവായിരുന്നു?" (റോമാ—XI-33, 34.)

"നിനക്കതു് അസാദ്ധ്യമാണ്."

മഹാനായ വി. അഗുസ്തീനോസിന്റെ ജീവചരിത്രത്തിൽ വിവരിച്ചിരിക്കുന്ന ഒരു സംഭവം എല്ലാ ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരും

അറിഞ്ഞിരിക്കേണ്ടതുതന്നെയാണ്. ഒരിക്കൽ വിശ്വാമിത്രൻ കടല്പുറത്തിലൂടെ ഉലാത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു. പണ്ഡിതനായ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ചിന്ത താമസംവിനാ ഗഹനങ്ങളായ വിഷയങ്ങളിലേക്കു പ്രവേശിച്ചു. ദൈവത്തിന്റെ നിത്യത്വം ശ്രീത്വം ഇവയെ പൂർണ്ണമായി ഗ്രഹിക്കുന്നതിനായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശ്രമം. കുറെക്കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അല്പം അകലെ ആയി ഒരു ബാലൻ മണലിൽ ചെറിയ കുഴികൾ കുത്തുന്നതു കാണുന്നതിനിടയായി. അവൻ അവിടെ എന്തുചെയ്യുന്നുവെന്നറിയുവാൻ അല്പനേരം അദ്ദേഹം സൂക്ഷിച്ചുനോക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നു. ആ ബാലൻ ഒരു ചെറുപാത്രമെടുത്തു കടലിൽനിന്നു വെള്ളം കോരി കുഴികളിലേക്കു ഒഴിക്കുവാൻ തുടങ്ങി. വിശ്വാമിത്രൻ ഇതു കണ്ടു് അവന്റെ സമീപത്തേക്കുചെന്നു ചോദിച്ചു; ''കുട്ടീ, നീ എന്താണീചെയ്യുന്നതു്?'' ''ഈ കുഴികളിലേക്കു വെള്ളം കോരിയൊഴിച്ചു കടൽ വറ്റിക്കുവാനാണെന്റെ ശ്രമം'' എന്നു മറുപടി ലഭിച്ചു. ''ഭോഷാ, നിനക്കതു സാധിക്കുമോ? ഈ ചെറിയ കുഴികളിൽ കൊള്ളുവാൻ തക്കവണ്ണം കടൽ അത്ര ചെറുതാണെന്നോ നീ വിചാരിക്കുന്നതു്?'' എന്നു് വിശ്വാമിത്രൻ ചോദിച്ചു. ''എന്നാൽ പരിമിതമായ ബുദ്ധികൊണ്ടു് അപരിമേയനായ ദൈവത്തെ പൂർണ്ണമായി ഗ്രഹിക്കുവാൻ നിനക്കും സാധിക്കുകയില്ല'' എന്നു പ്രതിവചിച്ചശേഷം ദൈവനിയുക്തനായ ആ ദൂതൻ അപ്രത്യക്ഷമായി. മതത്തിന്റെയും ശാസ്ത്രത്തിന്റെയും പ്രബോധനങ്ങളിൽ അന്തർലീനമായിരിക്കുന്ന ഒരു പ്രധാനതത്വത്തെയാണു് ഈ ദൈവദൂതൻ വി. അഗസ്തീനോസിനെ പഠിപ്പിച്ചതെന്നുള്ള വാസ്തവം നാം ഒരിക്കലും വിസ്മരിച്ചുപോകരുതു്.

പ്രസ്തുതസംഭവം യഥാർത്ഥമോ, ഇതിഹാസപരമോ എന്തുതന്നെ ആയിരുന്നാലും അതു നല്കുന്ന പാഠം സുവിദിതവും സർവ്വപ്രധാനവുമാണു്. ''ദൈവഭയം ജ്ഞാനത്തിന്റെ ആരംഭമാകുന്നു'' എന്ന വേദപുസ്തകവാക്യവും ഈ ഗുണപാഠത്തെത്തന്നെയാണു നമ്മോടുപദേശിക്കുന്നതു്. അനന്തശക്തിയായ

ദൈവത്തിന്റെ മഹനീയമായ സൃഷ്ടിവൈഭവത്തെ ദർശിക്കുമ്പോൾ ഉളവാകുന്ന ഭക്ത്യാദരപൂർവകമായ ഭയം സാക്ഷാൽ ജ്ഞാനത്തിന്റെ ആരംഭംതന്നെയാണ്. അഗാധങ്ങളായ രഹസ്യങ്ങൾ നിറഞ്ഞതും എന്നാൽ, സ്രഷ്ടാവായ ദൈവത്തിന്റെ അനന്തമായ ബുദ്ധിപ്രകർഷത്തെക്കുറിച്ചു സവിശദമായ സൂചനകൾ നല്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതുമായ ഈ പ്രപഞ്ചത്തിന്റെ മുമ്പിൽ തലകുനിച്ചു വിനീതഭാവത്തിൽ നിലകൊള്ളുകയാണ് ഒരു യഥാർത്ഥശാസ്ത്രജ്ഞന്റെ കർത്തവ്യം. അത്യല്പമായ തന്റെ ബുദ്ധിയുടെ ധാരണാശക്തിയെ അതിലംഘിക്കുന്നവയും വിസ്മയാവഹങ്ങളുമായ നിരവധി വിഷയങ്ങൾ പ്രപഞ്ചത്തിൽ കാണുന്നതുകൊണ്ട്, വാസ്തവത്തിൽ കൃതജ്ഞതാപൂർവകമായ ഒരു മനോഭാവമാണ് അയാൾ അവലംബിക്കേണ്ടതു്. മനുഷ്യന്റെ പരിമിതമായ ബുദ്ധികൊണ്ടു ഗ്രഹിക്കാവുന്നതും, ദുർബലമായ കരങ്ങൾകൊണ്ടു നിർമ്മിക്കാവുന്നതുമായിരുന്നു ഈ പ്രപഞ്ചമെങ്കിൽ, അതു് എത്ര നിസ്സാരവും അനാകർഷകവും ആകുമായിരുന്നു. പ്രകൃതിനിയമമാകുന്ന ശൃംഖലയാൽ, വിഭിന്നങ്ങളായ ശക്തികളെ കൂട്ടിയിണക്കുന്ന ഒരനന്തമായ ബുദ്ധിശക്തിയുടെ പ്രവർത്തനത്തെ സ്പഷ്ടമായി ദർശിക്കുവാൻ കഴിയുന്നതുകൊണ്ടാണല്ലോ, പ്രപഞ്ചം ഇന്നുമെന്നും ശാസ്ത്രജ്ഞന്റെ ഹൃദയത്തിൽ വിസ്മയത്തേയും വിനയത്തേയും നിരന്തരമായി ഉത്പാദിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതു്.

സുപ്രസിദ്ധനായ സർ ഐസക്ക് ന്യൂട്ടൺ മരണശയ്യയെ അവലംബിച്ചിരുന്ന സന്ദർഭത്തിൽ ഈദൃശമായ ഒരു മനോഭാവമാണു പ്രദർശിപ്പിച്ചതു്. അദ്ദേഹത്തോടു് ഒരു സ്നേഹിതൻ ഇപ്രകാരം പറയുകയുണ്ടായി: "ശ്രദ്ധാർഹങ്ങളും ചരിത്രപ്രസിദ്ധങ്ങളുമായ കണ്ടുപിടിത്തങ്ങളാൽ സുസ്മരണീയമായ ഒരു ജീവിതത്തെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കുകയെന്നതു് എത്ര സൗഭാഗ്യപ്രദം! പദാർത്ഥങ്ങളുടെ ആകർഷണശക്തിയേയും ഗുരുതാകേന്ദ്ര (centre of gravity) ത്തേയും കുറിച്ചു നിങ്ങൾ സ്ഥാപിച്ചിട്ടുള്ള സിദ്ധാന്തങ്ങൾ ജ്യോതിശ്ശാസ്ത്രത്തിനും പ്രകൃതിശാസ്ത്ര

ത്തിനും സുദൃഢമായ അടിസ്ഥാനമിട്ടിരിക്കുന്നു. അജ്ഞാതമായ ലോകത്തിന്റെ അതിർത്തികളെ നിങ്ങൾ ബഹുദൂരം പുറത്തേക്കു തള്ളുകയും പുതിയ ലോകങ്ങളെ നിയമത്തിനധീനമാക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. വാസ്തവത്തിൽ നിങ്ങൾക്കു ചാരിതാർത്ഥ്യത്തിനും ആത്മാഭിമാനത്തിനും ധാരാളം അവകാശമുണ്ട്." ഇതിനു അഭിജ്ഞോത്തമനായ ന്യൂട്ടൺ നല്കിയ മറുപടി ശ്രദ്ധേയംതന്നെ: "നിങ്ങൾ പറയുന്നതു വാസ്തവമല്ല. നമ്മെ എല്ലാ സംഗതികളിലും അതിശയിക്കുന്ന പ്രപഞ്ചത്തിന്റെ മുമ്പാകെ നാം വിനീതഭാവം കൈക്കൊള്ളുകയാണു വേണ്ടതെന്ന് എനിക്കു തോന്നുന്നു. കടൽത്തീരത്തു കളിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കവേ, വിചിത്രവർണ്ണങ്ങളോടുകൂടിയ ഏതാനും ചിപ്പികളും പാറക്ഷണങ്ങളും പെറുക്കിയെടുക്കുന്ന ഒരു ബാലനു സദൃശനാണു ഞാൻ. അതിവിസ്തീർണ്ണമായ മഹാസമുദ്രം എന്റെമുമ്പാകെ നോക്കെത്താത്തവിധം പരന്നുകിടക്കുന്നതു സകൗതുകം ഞാൻ ദർശിക്കുകമാത്രം ചെയ്യുന്നു. അതിന്റെ ആഴത്തിലേക്കിറങ്ങുന്നതിനോ, അതിന്റെ ഉള്ളിൽ നിക്ഷിപ്തമായിരിക്കുന്ന വിശിഷ്ടവസ്തുക്കളെ പരിശോധിക്കുന്നതിനോ എനിക്കു സാധിച്ചിട്ടില്ല."

"ബഹുമാന രാഹിത്യത്തിന്റെ ഫലം."

അത്ഭുതപൂർണ്ണമായ പ്രപഞ്ചത്തെ ഇപ്രകാരം ബഹുമാനത്തോടും വിനയത്തോടുംകൂടെ വീക്ഷിക്കുകയെന്നതു യഥാർത്ഥമായ ശാസ്ത്രജ്ഞാനത്തിന്റേയും പരിപക്വമായ പാണ്ഡിത്യത്തിന്റേയും ലക്ഷണമാണ്. ദൃശ്യലോകത്തിന്റെ വ്യാപ്തികൊണ്ടും, ഓരോ പരമാണുവിന്റേയും ചലനത്തെ നിയന്ത്രിക്കുന്ന പ്രകൃതിനിയമങ്ങളുടെ വിവിധത്വംകൊണ്ടും നമ്മെ അത്ഭുതപരതന്ത്രരാക്കുന്ന ഈ പ്രപഞ്ചത്തിന്റെ മുമ്പാകെ വിനയംവെടിഞ്ഞ മനഃസ്ഥിതിയോടുകൂടെ നില്ക്കുന്നവർക്കാണു ശാസ്ത്രീയ പര്യന്വേഷണങ്ങളിൽ വലിയ പ്രമാദങ്ങൾ ഉണ്ടാകുന്നതു. എച്ച്. എൽ. മെൻകൻ (H. L. Mencken) ബർട്രാൻറ് റസ്സൽ (Betrand Russel) എൽമർ ബാർനസ് (Henry Elmer Barnes) എന്നിവരെ വഴിതെറ്റിച്ചതു്, പ്രപഞ്ചതത്ത്വങ്ങൾ

മുഴുവൻ ഞൊടിയിടകൊണ്ടു ഗ്രഹിച്ചുകളയാമെന്നുള്ള ഔദ്ധത്യമാണ്. ശാസ്ത്രീയമായ വിഷയങ്ങളിൽ അല്പജ്ഞന്മാരായ പലരും ഈയ്യിടെ പരിഹാസ്യരായിത്തീർന്നിരുന്നു.

പൗരാണികരായ ജനങ്ങളുടെ മതാചാരങ്ങളിൽ ചില അന്ധവിശ്വാസങ്ങൾ പ്രചരിച്ചിരുന്നുവെന്ന് എവിടെയോ വായിക്കുകയൽ, മതവിശ്വാസങ്ങൾ എല്ലാംതന്നെ നിരർത്ഥകങ്ങളെന്നു വാദിച്ചുകൊണ്ട് അവയെ നിശ്ശേഷം പരിത്യജിക്കുന്ന ഒരാളുടെ പാണ്ഡിത്യം എത്ര പരിതാപകരം. ലോകത്തിലുണ്ടായിരുന്ന സകല പൗരാണികമതങ്ങളേയും താരതമ്യേന പഠിക്കുന്നതിനു ജീവകാലം മുഴുവൻ വിനിയോഗിച്ച പണ്ഡിതന്മാർ, പ്രസ്തുതങ്ങളായ അന്ധവിശ്വാസങ്ങളുടെയെല്ലാം അടിയിൽ, ഒരു പരമസത്യമായിട്ടുള്ള വിശ്വാസം സാർവ്വത്രികമായി നിലനിന്നിരുന്നതായി അഭിപ്രായപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഈ വിശ്വാസം, ഇ ശാസ്ത്രസംബന്ധമായോ സാമുദായികമായോ ഉള്ള സാഹചര്യങ്ങളേയും ബുദ്ധിപരമായ സംസ്കാരാഭിവൃദ്ധിയേയും ആശ്രയിച്ചു സ്ഥിതിചെയ്തിരുന്നതല്ല; പ്രത്യുത, പരിഷ്കൃതരും അപരിഷ്കൃതരുമൊപ്പെട്ട മനുഷ്യജാതി മുഴുവന്റേയും മാനസികപ്രചോദനത്തിന്റെ ഫലമായി ശുദ്ധമൂലമായിട്ടുള്ളതാണ്.

അമേരിക്കയിലെ ഒരു പ്രസിദ്ധ സർവ്വകലാശാലയിൽ നിന്നു് ഉന്നതബിരുദം സമ്പാദിച്ചതിന്റെ ശേഷം അദ്ധ്യാപകവൃത്തിയിലേർപ്പെട്ടിരുന്ന ഒരു മാന്യയുവതി, ഒരിക്കൽ ഫാദർ ഓബ്രിയൻ അവർകളോടു ഇപ്രകാരം പറയുകയുണ്ടായി: "മെൻകെൻ(Mencken) എന്ന മഹാൻ ദേവന്മാരെപ്പറ്റി എഴുതിയിട്ടുള്ള ഗ്രന്ഥം ഞാൻ ഒരാവൃത്തി വായിക്കുകയുണ്ടായി. പ്രസ്തുത ഗ്രന്ഥം എല്ലാമതങ്ങളേയും നിർമ്മൂലമാക്കുവാൻ പര്യാപ്തമായ ഒന്നുതന്നെയെന്നു് എനിക്കു തോന്നുന്നു. മതങ്ങളെക്കുറിച്ചു് എനിക്കുണ്ടായിരുന്ന വിശ്വാസത്തെ അതു നശിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു." ഇപ്രകാരമൊരു പരിവർത്തനമുണ്ടായതിന്റെ കാരണമെന്തെന്നു് അദ്ദേഹം ചോദിച്ചു. "പൗരാണികകാലത്തുണ്ടായിരുന്ന ജനങ്ങളുടെ മതാചാരങ്ങൾ പ്രായേണ, അന്ധവിശ്വാസങ്ങൾ,

അബദ്ധങ്ങൾ, മന്ത്രവാദം മുതലായവയാൽ കളങ്കിതമായിരുന്നു. തന്നിമിത്തം, മതങ്ങളെല്ലാംതന്നെ അയഥാർത്ഥങ്ങളും ബാഹ്യാഡംബരങ്ങളിൽമാത്രം ശ്രദ്ധപതിക്കുന്നവയുമത്രേ'' എന്നാണ് ആ മാന്യ പ്രതിവചിച്ചതു്. ഫാദർ ഓബ്രിയൻ പറഞ്ഞു:— ''നിങ്ങളുടെ അനുമാനം എന്നെ വിസ്മയഭരിതനാക്കുന്നു. ഈ വാദരീതി സുബദ്ധമെങ്കിൽ, ആധുനികശാസ്ത്രങ്ങളും കലകളും എല്ലാം പരിത്യാജ്യങ്ങളായിത്തീരും. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, മുമ്പ് അവയിൽ അടിസ്ഥാനരഹിതങ്ങളും നിഷ്പ്രയോജനങ്ങളുമായ പല സംഗതികളും ഉൾപ്പെട്ടിരുന്നു. ഉദാഹരണമായി, വൈദ്യശാസ്ത്രംതന്നെ പരിശോധിക്കാം. ജ്വരം മുതലായ രോഗങ്ങൾക്കു പ്രതിവിധിയായി വൈദ്യന്മാർ മുൻകാലങ്ങളിൽ രോഗികളുടെ ശരീരത്തിൽനിന്നു രക്തം സ്രവിപ്പിക്കുക പതിവായിരുന്നു. വാസ്തവത്തിൽ രോഗശമനത്തിനു് ഇതു് ഒട്ടുംതന്നെ ഉപകരിക്കുന്നതല്ല. അബദ്ധമായ ഒരു ചികിത്സാപദ്ധതി മുമ്പ് സ്വീകൃതമായിരുന്നുവെന്ന കാരണത്താൽ ആധുനികകാലത്തെ വൈദ്യശാസ്ത്രം മുഴുവൻ ഉപയോഗശൂന്യമാണെന്ന് ആരെങ്കിലും വാദിക്കുമോ? രസതന്ത്രം സംബന്ധിച്ച പല പ്രമാദങ്ങളും മുമ്പുള്ളവർക്കു പറ്റിപ്പോയി എന്നതു നിമിത്തം, രസതന്ത്രശാസ്ത്രം വിശ്വസനീയമല്ലെന്നു സുബുദ്ധിയുള്ളവർ വിശ്വസിക്കുമോ? ജ്യോതിശ്ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ നക്ഷത്രങ്ങളുടെ നിലനോക്കി ഭാവിദർശനം ചെയ്തതിൽ തെറ്റുപിണഞ്ഞതുകൊണ്ടു് ജ്യോതിഷം മുഴുവൻ ഇന്നു നാം തിരസ്കരിക്കുകയും, തദ്വിഷയകമായ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ എല്ലാം ചുട്ടുകളയുകയും വേണമെന്നുണ്ടോ? നിങ്ങളുടെ യുക്തിയനുസരിച്ചു വിധിക്കുന്നതായാൽ, ജ്ഞാനപോഷണത്തിനും സംസ്കാരാഭിവൃദ്ധിക്കും ഉപയുക്തമായ യാതൊരു ശാസ്ത്രവും ഇന്നു ലോകത്തിൽ അവശേഷിക്കുന്നതല്ല.'' ഇതുമെല്ലാം കേട്ടപ്പോൾ, തന്റെ അനുമാനം അല്പം യുക്തിഹീനമായിപ്പോയി എന്നു് ആ മാന്യ സമ്മതിക്കുകയുണ്ടായി.

"ഗർവ്വിഷ്ഠമായ ബുദ്ധി."

മാനസികമായ ഗർവ്വത്തെക്കാൾ അത്ര നാശജനകവും, ഉന്മൂലനം ചെയ്യുവാൻ അത്ര ദുസ്സാധ്യവുമായ ഒരു രോഗം മനുഷ്യബുദ്ധിയെ ബാധിക്കുവാനില്ല. ഇതു പണ്ഡിതന്മാരെ പ്രായേണ പിടികൂടുന്ന ഒരു സാംക്രമികരോഗം തന്നെയാണ്. അവിവേകമായ തന്റെ പ്രവൃത്തിയെക്കുറിച്ചു പശ്ചാത്തപിക്കുന്ന അപരാധിക്കും, വിനയാന്വിതം പ്രകാശമുദ്ധിക്കായി പ്രയത്നിക്കുന്ന വിദ്യാകുതുകിക്കും സഹായം നല്കുക എളുപ്പമാണ്. എന്നാൽ, ഗർവ്വിഷ്ഠന്മാരായ താത്ത്വികന്മാരേയും, ഉദ്ധതന്മാരായ പണ്ഡിതന്മാരേയും ഉപദേശിക്കുക വളരെ വിഷമമായ ഒരു കാര്യമത്രേ. "അല്പജ്ഞാനം ആപത്കരം" എന്ന മഹാകവി പോപ്പ് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതു് എത്ര അർത്ഥയുക്തമാണ്. പാണ്ഡിത്യാഭിമാനം ബാധിച്ചിരിക്കുന്ന ഒരുവന്റെ ഗർവ്വത്തിനു് എന്തു പ്രതിവിധിയാണു് നാം കല്പിക്കേണ്ടതു്. അയാൾ രാത്രികാലങ്ങളിൽ ഒരു ഏകാന്തസ്ഥലത്തിരുന്നു്, വിശാലമായ ആകാശവിതാനത്തിൽ നിശ്ശബ്ദം തിളങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന നക്ഷത്രജാലത്തെ വീക്ഷിക്കട്ടെ. ഒരു സെക്കൻറിൽ പതിനെട്ടര മൈൽവീതം പാഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന അത്യല്പമായ ഒരു ഗോളത്തിലാണ താൻ സ്ഥാനമുറപ്പിച്ചിരിക്കുന്നതെന്നു് അയാൾ അനുസ്മരിക്കട്ടെ. ഭൂമിയോടു് ഏറ്റവും സമീപിച്ച നക്ഷത്രംപോലും അയിരം കോടിയിലധികം മൈൽ അകലെയാണെന്നും നിസ്സീമമായ ഈ പ്രപഞ്ചത്തിൽ അനേകായിരം ഗോളങ്ങൾ സഞ്ചരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നുവെന്നും, അവയോടു താരതമ്യം ചെയ്യുമ്പോൾ ബൃഹത്തായ ഈ സൗരമണ്ഡലം (Solar System) ഒരു മണൽത്തരിയോളമേ ഉള്ളുവെന്നും അയാൾ ധരിക്കട്ടെ. ഇപ്രകാരസഹസ്രം ഗോളങ്ങളെ അതിവിസ്തൃതമായ നഭോമണ്ഡലത്തിൽ വ്യവസ്ഥാപിക്കുകയും, അവയിലുള്ള ഓരോ പരമാണുവിനെപ്പോലും നിയമാധീനമാക്കുകയും ചെയ്ത ആ പരമസത്തയുടെ അനന്തമായ ശക്തിയേയും നിരുപമമായ ബുദ്ധിപ്രഭാവത്തെയും കുറിച്ചു് അയാൾ ചിന്തിക്കട്ടെ.

വിശ്വം മുഴുവൻറെയും നിർമ്മാതാവായ ആ സർവ്വശക്തൻറെ മുമ്പിൽ താൻ ഏറ്റവും നിസ്സാരനും അഗണ്യനുമാണെന്നു ഗ്രഹിക്കുവാൻ ഒരുവന് ഈട്ടശ്ചിന്തകൾ പര്യാപ്തങ്ങളല്ലെങ്കിൽ, അവൻറെ മനോഗതിക്കു പ്രത്യൗഷധം ഒന്നുമില്ലതന്നെ. സുബോധമുള്ള ഏതു മനുഷ്യനേയും വിസ്മയപരതന്ത്രനാക്കുന്നതിന് അവ ധാരാളം മതിയാകുന്നതാണ്. അവൻ വിശുദ്ധ പൗലോസിനോടുകൂടെ, "അഹോ! ദൈവിക ജ്ഞാനത്തിൻറെയും വൈദഗ്ദ്ധ്യത്തിൻറെയും സമൃദ്ധിയുടെ അഗാധതപം!" എന്നും, വി. ദാവീദിനോടുകൂടെ, "ആകാശങ്ങൾ ദൈവത്തിൻറെ മഹത്വങ്ങളേയും, നഭോമണ്ഡലം അവിടുത്തെ കൈവേലകളേയും പ്രത്യക്ഷമാക്കുന്നു", എന്നും വിളിച്ചു പറയാതിരിക്കുകയില്ല. "ഞാൻ ഭൂമിക്ക് അടിസ്ഥാനമിട്ടപ്പോൾ നീ എവിടെ ആയിരുന്നു? നിനക്കു ബുദ്ധിയുണ്ടെങ്കിൽ മറുപടി നല്കുക", എന്നു സ്രഷ്ടാവ് അവനോടു ചോദിക്കുന്നതു് എത്ര ന്യായപൂർവമാണ്.

"സത്യം നിങ്ങളെ സ്വതന്ത്രരാക്കും."

ജ്ഞാനസംവർദ്ധകങ്ങളായ എല്ലാ ശാസ്ത്രശാഖകളിലും നിർഭയം പ്രവേശിച്ചു സത്യാന്വേഷണംചെയ്യുന്നതിനു കത്തോലിക്കാസഭ സന്താനങ്ങളെ അനുവദിക്കുകമാത്രമല്ല, പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുകൂടെ ചെയ്യുന്നു. പ്രകൃതിയാകുന്ന മഹാസൗധത്തിൻറെ ഭിത്തികളിൽ ജഗൽകർത്താവു് ലേഖനം ചെയ്തിട്ടുള്ള രഹസ്യങ്ങളെ മറയ്ക്കുന്ന ആ മൂടുപടത്തിൻറെ ഉള്ളിലേക്കു ചുഴിഞ്ഞു നോക്കുന്നതിന് ഏതൊരു കത്തോലിക്കനും അനുമതിയുണ്ട്. പ്രപഞ്ചനിയമങ്ങളുടെയെല്ലാം ഉദ്ദേശ്യമെന്തെന്നും അവയെ നിയന്ത്രിക്കുന്ന ബുദ്ധിശക്തി എത്ര അപരിമേയമെന്നും യഥായോഗ്യം മനസ്സിലാക്കുന്നതിനും സഭ അവനെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുന്നു. എന്നാൽ, അഭ്യൂഹങ്ങളെ അഭ്യൂഹങ്ങളായും സിദ്ധാന്തങ്ങളെ സിദ്ധാന്തങ്ങളായും വിവേചിക്കണമെന്നു സഭ

അവനോട് ഉപദേശിക്കുന്നു. ഏതെങ്കിലുമൊരു ശാസ്ത്രത്തിൽ പൂർണ്ണമായ ജ്ഞാനം ലഭിക്കുന്ന ഒരാളുടെ വിശ്വാസം ശിഥിലമാകുന്നതിനുപകരം, ഉപര്യുപരി സുദൃഢമായിത്തീരുകയാണു ചെയ്യുന്നതെന്നു സഭ മനസ്സിലാക്കിയിട്ടുണ്ട്. സഭയുടെ വിശ്വാസസത്യങ്ങളും സുസ്ഥാപിതമായ ശാസ്ത്രീയ സിദ്ധാന്തങ്ങളും തമ്മിൽ ഒരുനാളും വൈപരീത്യമുണ്ടാകുവാൻ പാടില്ലെന്നുള്ള വാസ്തവത്തെ ലോകസമക്ഷം പ്രസ്പഷ്ടമാക്കുവാൻ സഭ എന്നും പരിശ്രമിച്ചുകൊണ്ടുതന്നെയിരിക്കുന്നു. "നിങ്ങൾ സത്യത്തെ അറിയുകയും സത്യം നിങ്ങളെ സ്വതന്ത്രരാക്കുകയുംചെയ്യും" എന്നുള്ള സുവിശേഷത്തെയാണ്, അവർ തന്റെ ദിവ്യസ്ഥാപകന്റെ കാലടികളെ പിൻചെന്നുകൊണ്ടു, ലോകത്തോടു ഉപദേശിക്കുന്നതു്. ഒരു ക്രൈസ്തവന്റെ ദൃഷ്ടിയിൽ, പ്രപഞ്ചം, ദൈവത്തെപ്പറ്റിയുള്ള ചിന്തകൾ രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്ന ഒരു മഹാ ഗ്രന്ഥമാണ്. പ്രപഞ്ചതത്ത്വങ്ങളെ നാം എത്ര വിശദമായി ഗ്രഹിക്കുന്നുവോ, അത്രയധികം അത്യുന്നതനായ ദൈവത്തിന്റെ ജ്ഞാനവും ശക്തിയും നമുക്കു വിസ്മയഹേതുവായിത്തീരുന്നു. "സർവ്വശക്തനായ ദൈവത്തിന്റെ പ്രതിനിധിയത്രേ പ്രപഞ്ചം" എന്നാണ് ചോസർ പറയുന്നതു്. പ്രകൃതിശാസ്ത്ര സംബന്ധമായ ഗവേഷണങ്ങൾ ദൈവത്തെപ്പറ്റിയുള്ള നമ്മുടെ ജ്ഞാനം വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതിനു് ഉപകരിക്കുമെന്ന സുദൃഢമായ ബോധമുള്ളതുകൊണ്ടുതന്നെയാണു താദൃശങ്ങളായ പരിശ്രമങ്ങൾക്കു സഭ സാഗതമരുളുന്നതു്.

മനുഷ്യവംശം അനേകായിരം ശതവർഷം ഇനിയും ഭൂമിയിൽ വസിക്കുന്നുവെന്നു സങ്കല്പിക്കുക. അത്രയും നാൾ മനുഷ്യൻ പ്രകൃതിരഹസ്യങ്ങളെ പരിശോധിക്കുന്നതിനു് ഉദ്യുക്തനായിരിക്കുകയും പല നവീനതത്ത്വങ്ങൾ കണ്ടുപിടിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതായാൽത്തന്നെയും, പ്രപഞ്ചം പിന്നീടും ദുർഗ്രഹങ്ങളായ നിരവധി രഹസ്യങ്ങളുടെ അധിവാസസ്ഥാനമായിരിക്കുന്നതാണു്. അന്നു മനുഷ്യനു പ്രകൃതിയെപ്പറ്റി ഇന്നുള്ളതിൽ കൂടുതൽ ബഹുമാനവും വിസ്മയവുമുണ്ടാവുക.

പ്രകൃതിരഹസ്യങ്ങളുടെ മുമ്പിൽ അവൻ പൂവോപരി വിനീത നായിത്തീരുന്നു. ഇന്നത്തേപ്പോലെ അന്നും ദൈവഭയം ജ്ഞാനത്തിന്റെ ആരംഭമായിരിക്കും. "നീ എത്ര ഉൽകൃഷ്ടനാകുന്നുവോ അത്രയ്ക്ക് എല്ലാസംഗതികളിലും നിന്നെത്തന്നെ വിനീതനാക്കുക. അപ്പോൾ, ദൈവസന്നിധിയിൽ നീ അനുഗ്രഹം കണ്ടെത്തും. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, ദൈവത്തിന്റെ ശക്തിമാത്രമേ വലുതായിട്ടുള്ളൂ. അവിടുന്നു വിനയവാന്മാരാൽ പൂജിക്കപ്പെടുന്നു." എന്നുള്ള വേദവാക്യം ഒരു നിത്യസത്യംതന്നെയാണ്. സനാതനസത്യത്തിന്റെ തിരുമുഖത്തു ചെന്നെത്തുവാൻ, പ്രകൃതിരഹസ്യങ്ങളാകുന്ന മഹാസമുദ്രത്തിൽക്കൂടെ യാത്രചെയ്യുന്നവനുക്ക് മാഗ്നിഫ്ളേശംചെയ്യുന്നതിന് വിശ്വാസത്തിന്റെപ്രകാശം എന്നും അത്യന്താപേക്ഷിതമായിരിക്കും. അമേരിക്കായിലേ പ്രഥമ ഗണനീയന്മാരായ ചിന്തകന്മാരിലൊരാളായ ജോർജ്ജ് സന്തായനാ (George Santayanna) യുടെ പ്രസ്താവനയിൽ ഈ ആശയംതന്നെ സ്പഷ്ടമാകുന്നുണ്ട്. അദ്ദേഹം പറയുന്നു: "നമ്മുടെ ജ്ഞാനമെല്ലാം പുകഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഒരു പന്തത്തിനു തുല്യമാണ്. രഹസ്യ പൂർണ്ണവും ഭയാനകവുമായ ശൂന്യതയിൽക്കൂടെ ഒരടിമുമ്പോട്ടുവയ്ക്കുന്നതിനു മാത്രമേ അതു നമ്മെ സഹായിക്കുന്നുള്ളൂ. ആകയാൽ, ദൈവികമായ ചിന്തകളെ ഉൽപാദിപ്പിക്കുന്നതിനു വിശ്വാസത്തിന്റെ മൃദുവായ പ്രകാശക്കതിരുകളെ നമ്മുടെമേൽ വിശ്രുന്നതിനായി പ്രാർത്ഥിക്കുക. അവയ്ക്കു മാത്രമേ മനുഷ്യ ഹൃദയത്തെ നയിക്കുന്നതിനു ശക്തിയുള്ളൂ."

Nihil Obstat.

Fr. John Joseph O. C. D.

Imprimatur.

† Joseph Attippetty,

Ernakulam, 15-2-'34 *Abp., Verapoly.*

Printed and published by Br. James for the 'S. H. League', at the *J. M. Press, Mangalapuzha. Seminary, Alwaye.*

നോട്ടീസ്.

നാഗമർട്ടിനി, മേരീദാസ്.

റവ. ഫാദർ, ജോസഫ് നെടുഞ്ചിറ അവർകളാൽ വിരചിതമായ നാഗമർട്ടിനി എന്ന ഖണ്ഡകാവ്യം വ്യണവിലയ്ക്ക് ലീഗാഫീസിൽനിന്നു കിട്ടുന്നതാണ്.

ഗ്രന്ഥകാരന്റെ ഇതര കൃതിയായ മേരീദാസ്'' എന്ന സംഗീതനാടകവും ഇവിടെ വില്പനയ്ക്കുണ്ട്.

കാത്തലിക്കു സപ്ലീസ് ലീഗ് (തൊടുപുഴ)

പ്രസ്തുത ലീഗിന്റെ "ദ്വിതീയ വാർഷിക റിപ്പോർട്ട്'' അഭിപ്രായത്തിനയച്ചു തന്നതു നന്ദിപൂർവ്വം കൈപറ്റിയിരിക്കുന്നു. കത്തോലിക്കാ പ്രവർത്തനത്തെ പൊതുവേയും, തൊടുപുഴ താലൂക്കിലെ കത്തോലിക്കാ ചൈതന്യവർദ്ധനത്തെ പ്രത്യേകമായും ലാക്കാക്കി പ്രവർത്തിക്കുന്ന, ലീഗിന് സകല ഭാവി ശ്രേയസ്സും ഞങ്ങൾ ആശംസിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

Reg. No. T. 123. LNo. 227

നോട്ടീസ്

S. H. LEAGUE എസ്. എച്ച്. ലീഗ്
SPECIAL NUMBER വിശേഷാൽപ്രതി

സാഹിത്യപ്രണയികൾക്കു സുവർണ്ണാവസരം.

ലീഗിന്റെ പ്രസിഡണ്ടായ പെ. ബ. ജോൺ ജോസഫ് സി. ഡി; അവർകളുടെ റെക്ടറൽ സിൽവർ ജൂബിലി മഹാമഹം അടുത്ത നവംബർ മാസത്തിൽ ആഘോഷിക്കപ്പെടുന്നതിന്റെ സ്മാരകമായി എസ്. എച്ച്. ലീഗിന്റെ ഒരു വിശേഷാൽപ്രതി പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്നതാണ്.

റൈറ്റ് റവ. മോൺസിഞ്ഞോർ ആൻറണി പുതുശ്ശേരി, ശ്രീമാൻ ഐ. സി. ചാക്കോ, ഡോക്ടർ പി. ജെ. തോമസ്, മോൺ. നടുവത്തുശ്ശേരി തുടങ്ങിയ തികഞ്ഞ മലയാള സാഹിത്യകാരന്മാരുടെ ഇരുപതിൽപരം ഗദ്യലേഖനങ്ങളും, പദ്യങ്ങളും, ചെറുകഥകളും, ഫാർസുകളും, ബ്ലോക്കുകളും അടങ്ങിയിട്ടുള്ള ഈ വിശിഷ്ട ഗ്രന്ഥം തയാറായിവരുന്നു. ആവശ്യക്കാർ നേരത്തേ അപേക്ഷിക്കുക. ഇച്ഛാഭംഗത്തിനിടയാകാതിരിപ്പാൻ മൻക്കൂട്ടി ആവശ്യപ്പെടുക.

Printed and published by Br. James for the 'S. H. League', at the J M. Press, Mangalapuzha Alwaye.